

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agenția Națională de
Adminstrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a județului Z

Str. Dimitrie Cantemir nr. 2b
Z
Tel : 0259 433 050
Fax : 0259 433 055

Număr operator de date: 759

DECIZIA Nr. .... din 2011
privind soluționarea contestației formulate de
Persoana fizică X din Z
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Z
sub nr. Z

Direcția Generală a Finanțelor Publice Z a fost sesizată de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Cluj - Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Z prin adresa nr. Z cu privire la contestația formulată de persoana fizică X din Z împotriva Deciziei de impunere nr. Z privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală și a Raportului de inspecție fiscală nr. Z.

Obiectul contestației îl constituie măsurile dispuse de organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Z prin Decizia de impunere nr. Z privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. Z, privind plata la bugetul de stat a sumei totale de Z lei, reprezentând:

- Z lei - accize;
- Z lei - dobânzi aferente;
- Z lei - penalități de întârziere.

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art. 207(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la registratura generală a Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Z fiind înregistrată sub nr. Z și repartizată spre întocmirea dosarului și a referatului cu propuneri de soluționare. Procedura fiind îndeplinită Direcția Generală a Finanțelor Publice Z este investită să soluționeze pe fond contestația depusă conform art. 209(1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

I. Prin contestația formulată împotriva Deciziei de impunere nr. Z privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția

fiscală și a Raportului de inspecție fiscală nr. Z, emise de organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Z, persoana fizică X din Z aduce următoarele argumente:

- arată că prin Decizia de impunere nr. Z a fost obligat la plata sumei de Z lei din care suma de Z lei reprezintă accize și suma de Z lei reprezintă dobânzi și penalități de întârziere aferente accizelor, datorită faptului că a fost depistat că a deținut înafara antrepozitului fiscal pe teritoriul României o cantitate de țigări peste limita de Z țigarete, adică la data de ..... 2010 și ..... 2010 a transportat cantitatea de Z pachete țigări, respectiv Z țigarete de diferite mărci marcate necorespunzător, pentru care nu a putut face dovada plății accizelor în termenul legal;

- consideră că decizia de impunere a fost emisă în mod nelegal, întrucât nu se regăsește în situația prevăzută la art. 209 din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, respectiv nu are calitatea de persoană fizică autorizată de a efectua operațiuni de achiziție pe teritoriul comunitar ori înafara teritoriului comunitar pentru produse din cele prevăzute la art. 207 din lege, iar faptul generator de plată al accizelor în conformitate cu prevederile art. 206⁵ din lege îl reprezintă importul sau producția de bunuri supuse accizelor;

- susține că în realitate activitatea lui s-a rezumat la achiziționarea cantităților de țigarete ce au fost găsite asupra sa în timp ce le transporta după ce le-a achiziționat de la persoane necunoscute de pe teritoriul județului Z;

- precizează că în conformitate cu prevederile art. 1 din Legea nr. 12/ 1990 se putea reține în sarcina sa doar săvârșirea contravenției prevăzută la lit. e) din lege, dispunându-se totodată confiscarea țigaretelor pentru care nu a putut justifica proveniența și nicidecum nu putea fi obligat la plata accizelor așa cum s-a dispus prin Decizia de impunere nr. Z.

În consecință, solicită revocarea în întregime a Deciziei de impunere nr. Z ținând cont de argumentele prezentate anterior.

II. Prin Decizia de impunere nr. Z privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. Z, comunicate petentului la data de 06.06.2011, organele de inspecție fiscală ale Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Z au constatat următoarele:

Persoana fizică X a deținut înafara antrepozitului fiscal la data de .....2010 și .....2010 în calitate de persoană fizică neautorizată, potrivit documentelor puse la dispoziție de Inspectoratul Județean de Poliție Z, o cantitate totală de Z pachete țigarete, respectiv Z buc. țigarete de diferite mărci marcate necorespunzător sau nemarcate, în scopuri comerciale,

pentru care nu a putut face dovada proveninței și a plății accizelor la bugetul de stat.

Ca urmare, organele de inspecție fiscală au stabilit că pentru cantitatea de Z pachete țigarete marcate necorespunzător persoana fizică X datorează la bugetul de stat accize în sumă de Z lei.

Pentru neplata la termen a accizelor au calculat pe perioada .....2010 - .....2011 dobânzi în sumă de Z lei precum și penalități de întârziere în sumă de Z lei pe perioada .....2010 – .....2011.

III. Având în vedere cele constatate de organele de inspecție fiscală, motivele invocate de contestator, precum și documentele aflate la dosarul cauzei se rețin următoarele:

Persoana fizică X are domiciliul în Z, B-dul Z, nr. Z, bl. Z, et. Z, ap. Z, jud. Z și CNP Z.

Direcția Generală a Finanțelor Publice Z este investită să se pronunțe dacă persoana fizică X din Z datorează bugetului de stat obligațiile fiscale stabilite prin Decizia de impunere nr. Z reprezentând accize în sumă de Z lei și dobânzi și penalități de întârziere în sumă de Z lei pentru cantitatea de Z țigarete marcate necorespunzător, deținute înafara antrepozitului fiscal.

Potrivit constatărilor înscrise în Decizia de impunere nr. Z privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. Z, se reține că persoana fizică X a deținut înafara antrepozitului fiscal la data de .....2010 și data de Z o cantitate totală de Z pachete țigarete fără a fi marcate sau marcate necorespunzător, respectiv Z țigarete de diferite mărci, fiind depistat în timp ce le transporta sau la domiciliu, în scopuri comerciale și pentru care nu a putut face dovada plății accizelor la bugetul de stat.

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 162 lit. f), art. 163 lit. c) și e), art. 177, art. 206⁶, art. 206⁷, art. 206²¹, art. 206⁴³, art. 206⁴⁴, art. 260⁷, art. 213 și art. 214 din Legea nr 571/ 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

“Art. 162. Sfera de aplicare. Accizele armonizate sunt taxe speciale de consum care se datorează bugetului de stat pentru următoarele produse provenite din producția internă sau din import:

[...]

f) tutun prelucrat;

[...]

Art. 163. Definiții. În înțelesul prezentului titlu, se vor folosi următoarele definiții:

[...]

c) antrepozitul fiscal este locul aflat sub controlul autorității fiscale competente, unde produsele accizabile sunt produse, transformate,

deținute, primite sau expediate în regim suspensiv de către antrepozitarul autorizat, în exercițiul activității, în anumite condiții prevăzute de prezentul titlu și de norme;

[...]

e) antrepozitarul autorizat este persoana fizică sau juridică autorizată de autoritatea fiscală competentă, în exercitarea activității acesteia, să producă, să transforme, să dețină, să primească și să expedieze produse accizabile într-un antrepozit fiscal;

[...]

Art. 177. Calculul accizei pentru țigarete. (1) Pentru țigarete, acciza datorată este egală cu suma dintre acciza specifică și acciza ad valorem, dar nu mai puțin de 91% din acciza aferentă țigaretelor din categoria de preț cea mai vândută, care reprezintă acciza minimă. Când suma dintre acciza specifică și acciza ad valorem este mai mică decât acciza minimă, se plătește acciza minimă.

[...]

Art. 206⁶. Momentul exigibilității accizelor. (1) Pentru orice produs accizabil, acciza devine exigibilă la data când produsul este eliberat pentru consum în România.

[...]

Art. 206⁷. Eliberarea pentru consum. (1) În înțelesul prezentului capitol, **eliberarea pentru consum reprezintă:**

[...]

b) deținerea de produse accizabile înafara unui regim suspensiv de accize pentru care accizele nu au fost percepute în conformitate cu dispozițiile prezentului capitol;

[...]

Art. 206²¹. (1) Producția și transformarea produselor accizabile trebuie realizate într-un antrepozit fiscal.

[...]

(7) Deținerea de produse accizabile în afara antrepozitului fiscal, pentru care nu se poate face dovada perceperii accizelor, atrage plata acestora.

[...]

Art. 206⁴³. (1) Accizele pentru produsele accizabile achiziționate de o persoană fizică pentru uz propriu și transportate personal de aceasta în România sunt exigibile numai în statul membru în care se achiziționează produsele accizabile.

(2) Pentru a stabili dacă produsele accizabile prevăzute la alin. (1) sunt destinate uzului propriu al unei persoane fizice, se vor avea în vedere cel puțin următoarele cerințe:

a) statutul comercial al celui care deține produsele accizabile și motivele pentru care le deține;

b) locul în care se află produsele accizabile sau, dacă este cazul, modul de transport utilizat;

c) orice document referitor la produsele accizabile;

d) natura produselor accizabile;

e) cantitatea de produse accizabile.

(3) Produsele achiziționate de persoanele fizice se consideră a fi destinate scopurilor comerciale, în condițiile și în cantitățile prevăzute în normele metodologice.

(4) Produsele achiziționate și transportate în cantități superioare limitelor prevăzute în normele metodologice și destinate consumului în România **se consideră a fi achiziționate în scopuri comerciale și, în acest caz, se datorează acciza în România.**

[...]

Art. 206⁴⁴. (1) Fără a aduce atingere dispozițiilor art. 206⁴⁷ alin.(1), în cazul în care produsele accizabile care au fost deja eliberate pentru consum într-un stat membru sunt deținute în scopuri comerciale în România pentru a fi livrate sau utilizate pe teritoriul acesteia, produsele în cauză sunt supuse accizelor, iar accizele devin exigibile în România.

(2) În sensul prezentului articol, **deținerea în scopuri comerciale înseamnă deținerea de produse accizabile** de către o altă persoană decât o persoană fizică sau **de către o persoană fizică în alte scopuri decât pentru uz propriu și transportarea de către aceasta**, în conformitate cu art. 206⁴³.

(3) Condițiile de exigibilitate și nivelul accizelor care urmează să fie aplicate sunt cele în vigoare la data la care accizele devin exigibile în România.

(4) **Persoana plătoare de accize devenite exigibile este, în cazurile prevăzute la alin.(1), persoana care efectuează livrarea sau deține produsele destinate livrării** sau căreia îi sunt livrate produsele în România.

[...]

Art. 213. Plata accizelor la bugetul de stat. (1) Accizele sunt venituri la bugetul de stat. Termenul de plată a accizelor este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care acciza devine exigibilă.

[...]

Art. 214. Depunerea declarațiilor de accize. (1) Orice plătitor de accize prevăzut la prezentul capitol are obligația de a depune lunar la autoritatea fiscală competentă o declarație de accize, indiferent dacă se datorează sau nu plata accizei pentru luna respectivă.

(2) Declarațiile de accize se depun la autoritatea fiscală competentă, de către operatorii economici plătitori, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei la care se referă declarația.",

coroborate cu cele ale pct. 1.(1) din Normele metodologice date în aplicarea acestora, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/ 2004, cu modificările și completările ulterioare, unde se specifică:

„1.(1) Sumele reprezentând accize se calculează în lei, pe baza cursului de schimb stabilit în conformitate cu prevederile art. 218 din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, după cum urmează:

[...]

d) pentru țigarete:

Total acciză = A1 + A2

în care

A1 = acciza specifică

A2 = acciza ad valorem

A1 = K1 x R x Q1

A2 = K2 x PA x Q2

unde:

K1 = acciza specifică prevăzută la nr. crt. 6 din Anexa nr. 1 la titlul VII – Accize din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare

K2 = acciza ad valorem prevăzută la nr. crt. 6 din Anexa nr. 1 la titlul VII – Accize din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare

R = cursul de schimb leu/ euro

PA = prețul maxim de vânzare cu amănuntul

Q1 = cantitatea exprimată în unități de Z buc. țigarete

Q2 = numărul de pachete de țigarete aferente lui Q1.”

Potrivit prevederilor legale de mai sus, pentru produsele din tutun prelucrat, deținute înafara unui antrepozit fiscal, se datorează accize la bugetul de stat, antrepozitarul autorizat fiind persoana fizică sau juridică autorizată de autoritatea fiscală competentă să producă, să transforme, să dețină, să primească și să expedieze produse accizabile.

Ca atare, deținerea de produse accizabile înafara unui regim suspensiv de accize, pentru care accizele nu au fost percepute în conformitate cu dispozițiile legale și pentru care nu se poate face dovada plății accizelor, se consideră eliberare pentru consum și pentru orice produs accizabil acciza devine exigibilă la data când produsul este eliberat pentru consum în România, persoana care le deține având obligația de a plăti accizele aferente.

Prin urmare, deținerea înafara antrepozitului fiscal la data de .....2010 și la data de .....2010 a cantității de Z pachete țigarete marcate necorespunzător, respectiv Z țigarete de diferite mărci, de către persoana fizică X, pentru care nu a putut face dovada plății accizelor la bugetul de stat se consideră deținere în scop comercial, pentru care

acesta are obligația să plătească la bugetul de stat accize în sumă de 43.495 lei.

Pe cale de consecință, rezultă că în mod legal organele de inspecție fiscală ale Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Z au stabilit prin Decizia de impunere nr. Z că persoana fizică X datorează la bugetul de stat accize în sumă de Z lei pentru cantitatea de Z țigarete de diferite mărci deținute înafara antrepozitului fiscal, contestația urmând să fie respinsă ca neîntemeiată.

În ceea ce privește **dobânzile în sumă de Z lei** aferente accizelor acestea rămân de plată în sarcina contestatoarei potrivit principiului de drept "accessorium sequitur principale" – secundarul urmează principalul, ca măsură accesorie în raport cu debitul principal, fiind calculate în baza prevederilor art. 115(1) și 116(1), devenite art. 119(1) și 120(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare și ale Legii nr. 210/ 2005 și Ordonanțelor de urgență ale Guvernului nr. 39 și 88/ 2010 cu privire la stabilirea cotei majorărilor de întârziere și dobânzilor datorate pentru neplata la termen a obligațiilor bugetare.

În acest sens, la art. 119(1) și art. 120(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se arată că:

"Art. 119. - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

[...]

Art. 120. - (1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv."

Iar, **penalitățile de întârziere în sumă de Z lei** sunt datorate în conformitate cu prevederile art. 120¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se specifică:

„Art. 120¹. (1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

Față de cele reținute, în raport cu actele normative enunțate în cuprinsul deciziei și în temeiul art. 210(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE

Respingerea contestației formulată de persoana fizică X din Z, ca neîntemeiată.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Z, conform procedurii legale în termenul legal prevăzut de Legea contenciosului administrativ nr. 554/ 2004.

director executiv

